

CHIRAYA DAWÎN A VEKÎRÎ

Cudahiyek kûr di navbera saxbûnê û radiweastanê de heye. Saxbûn
înstînktek e. Radiweastan hîlbijartinek e. Bo demeke dirêj min bawer dikir
jiyan pirseke encaman e. Paşê ceribandin hatin, û min vedît ew berî her tiştî
pirseke bervedaniya exlaqî, hestî, mirovahî bû. Salên hene ku napirsin tu çi
dixwazî. Ew dipirsin tu çiqas dikarî hilgirî.

Min hîn bû her kesek xala şikestinê ya xeyalî heye, û jiyan, bi îronîya xwe ya
asayî, biryar dide ku wê kontrol bike. Pir caran em vedîtin em ji tiştê ku me
xeyal dikir berxwedantir in. Ne bihêztir. Berxwedantir. Hêz bo lehengan e.
Berxwedan bo mirovên asayî ye ku sibehê şiyar dibin û didomînin çimkî
kesek bi wan ve girêdayî ye.

Xalek heye ku tu ji pirsirina çima ev bi min re diqewime radiweste, û dest bi
pirsirina ka niha divê ez çi bikim dikî. Dema ku ev veguherîn diqewime, êş
nayê windakirin, lê ew rola sereke winda dike. Sehne dîsa ji aliyê tevgerê, ya
niha, ya gava pêş ve tê dagirtin.

Îro ez ji vegotinên bêkêmasî, ji mêran ku digotin qet şik nekirine, guman
dikim. Şop ne dijberî hêzê ne. Ew delîla hebûna wê ne. Di dawiyê de, her
hebûn bi pirsek yekane tê dadgehkirin: ne çiqas bilind hilkişî, lê tiştê ku
dimîne dema ku her tiştê din hate hilanîn. Ez hîn li vir im. Hîn radiweastim.

Ferdinando Frega

Gillette Man